

CP
26 FEBRER 2018
7.7.

Grup Municipal
d'ICV-EUiA

MOCIÓ PER A LA GARANTIA DE SUFICIÈNCIA DE LA REVALORITZACIÓ DE LES PENSIONS PER A L'ANY 2018

Les pensions públiques constitueixen la principal font d'ingressos de més de nou milions de pensionistes i de les seves famílies, havent-se constituït durant la crisi com un dels elements que han contribuït a sostenir a moltes famílies en la difícil situació econòmica de Catalunya i d'Espanya. No obstant això, i malgrat la baixa inflació registrada en els últims exercicis, des de l'any 2009 les pensions públiques han vist limitada la seva revalorització, primer amb mesures anuals el 2011 i 2012 que els van fer perdre poder adquisitiu, després amb una reforma integral en 2013, del sistema de revalorització, que va trencar unilateralment el Pacte de Toledo. L'esmentada reforma del 2013 que introdueix el factor de sostenibilitat (vinculant la prestació a l'esperança de vida, a partir de l'any 2019) i especialment la inclusió de l'índex de revalorització desvinculat de l'increment de l'IPC, signifiquen una rebaixa programada del poder adquisitiu de les pensions, que s'ha concretat, per als anys 2016 i 2017, en una pèrdua del 2,3% per al milió i mig de pensionistes catalans i catalanes. Enguany mentre les pensions tindran una revalorització del 0,25%, les previsions d'inflació, tant públiques com privades, preveuen un creixement dels preus del 2018 de l'1'5%.

D'altra banda, l'actual situació del sistema de Seguretat Social exigeix una actuació urgent i compromesa amb la seva funció social. La gravetat i durada de la crisi, la intensitat de la desocupació, especialment l'atur de llarga durada, i el deteriorament de les condicions laborals d'un gran nombre de persones que ha registrat el nostre mercat laboral en els darrers anys, juntament amb l'evolució demogràfica, han contribuït a situar el sistema de Seguretat Social en dèficit, molt abans del previst. Com ha reconegut l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal (AIREF), aquesta situació està relacionada amb la devaluació salarial provocada per la reforma laboral, xifrant en 15.000 milions d'euros (1,5% del PIB) l'impacte que ha tingut en la previsió de les cotitzacions del Sistema de Seguretat Social.

Per això, resulta urgent anticipar mesures de reforç de l'estructura d'ingressos del sistema, de manera que amb això es garanteixi el seu adequat finançament, i la seva revitalització, sostenibilitat i estabilitat, alhora possibilitant la recuperació del poder adquisitiu dels i les pensionistes. La suficiència de les pensions i la solidaritat intergeneracional i territorial i l'equitat han de retornar al sistema de protecció social.

En aquest sentit la proposta de la ministra d'Ocupació i Seguretat Social Fàtima Báñez d'ampliació del període de càlcul de les pensions al conjunt de la trajectòria de cotització dels treballadors i treballadores no s'adequa ni en la forma ni en el fons al debat, les propostes i el consens que requereix el Sistema de Pensions. Ara bé, en el cas que aquesta proposta s'abordi de manera rigorosa en el marc de la Comissió, cal condicionar el període de càlcul del conjunt de cotitzacions laborals, a què el treballador o treballadora pugui escollir els seus millors anys de cotització.

Alhora estimem que l'espai per presentar propostes de reforma del Sistema de Pensions és el Pacte de Toledo, i que la prioritat ha de ser garantir la suficiència i sostenibilitat de les pensions.

No es tracta doncs, de recuperar els millors moments de cotització, sinó de fer polítiques que millorin les cotitzacions amb l'objectiu de garantir els ingressos que necessita el sistema.

Per tant la prioritat es fonamenta en dues qüestions: la millora de la qualitat de l'ocupació, i l'assoliment d'amplis consensos socials, en el marc del Pacte de Toledo, per a garantir la sostenibilitat, però també la suficiència del Sistema de Pensions.

Així mateix en el marc de la Comissió del Pacte de Toledo caldrà prioritàriament garantir la sostenibilitat del Sistema de Seguretat Social mitjançant una millora d'ingressos, dotant de major progressivitat i adequació la cotització, amb un augment de les seves bases màximes; l'equiparació de les bases de cotització dels autònoms al Règim General; l'augment temporal d'alguns percentatges de la cotització, reforçant el principi de separació de fonts de finançament, per a no gravar el sistema de pensions amb la despesa de l'Administració de la Seguretat Social, i paral·lelament executar un pla de xoc que permeti augmentar el nombre de llocs de treball i la seva qualitat i remuneració.

Per totes aquestes raons, el ple de l'Ajuntament de Tarragona adopta els següents

ACORDS:

1. Exigir al govern de l'Estat la derogació de la Llei 23/2013, de 23 de desembre, reguladora del Factor de Sostenibilitat i de l'índex de revalorització del Sistema de Pensions de la Seguretat Social.
2. Revaloritzar les pensions d'acord amb la previsió d'inflació prevista per al 2018, no inferior al 1,5%.
3. Garantir la sostenibilitat del sistema de pensions amb la introducció progressiva de finançament per via impositiva en el cas que sigui necessari, sobre la base d'un sistema tributari just i progressiu que tingui en compte la capacitat econòmica de les empreses i situï la pressió fiscal a nivells similars als de altres països del nostre entorn.
4. Reiterar la petició de derogar el *Real Decreto-ley 3/2012, de 10 de febrero, de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral*(la reforma laboral) que ha rebaixat els salaris empobrint les classes treballadores, ha abaratit l'acomiadament indefinit i ha facilitat els acomiadaments col·lectius, destruint ocupació en el sector públic i privat.
5. Traslladar els presents acords al Ministeri de Empleo y Seguridad Social, als grups polítics del Congrés, Senat i Parlament de Catalunya, als sindicats de CCOO i UGT i a les entitats municipalistes.

Tarragona, 16 de febrer de 2018

Arga Sentís

Portaveu del Grup Municipal d'ICV-EUiA

